

היו זמנים...

בלדה למקור הזיות



הקרנת סרטים שסופקו על ידי "מחלקת הסרטים של ההסתדרות", נערכה בתחילה בחדר האוכל הראשון והקטן, בחורף, לפעמים בשתי נגלות ובקיץ ב"כיכר", סדין שימש כמסך ומקרן 16 מ"מ עמד על שלחן ולידו מקרן התרגום בהנעה ידנית בסנכרון אקראי עם שפת הסרט, מעשה לא תמיד מוצלח שגרם לצעקות כעס מהלא מבינים, בדרך כלל, אנגלית, צרפתית, רוסית...

בחדר האוכל בצריף הגרמני נבנה תא הקרנה מעל המעבר בין חדר האוכל והמטבח שממנו הסרטים הוקרנו על גבי מסך התלוי מעל הכניסה שהופעל על ידי 'מנואלה' ידנית. גם כאן המקרין היה צריך להפעיל את סלילי התרגום, כשהעברית, כתובה בכתב יד, הופיעה לצד התמונה, פחות או יותר מותאמת למה שנאמר בסרט. מאוחר יותר הקרנת הסרטים הועברה לאולם בית הספר, בו נבנה תא הסרטה משוכלל שכבר אפשר הקרנת סרטים עם כתוביות תרגום בעברית.



עם המעבר לחדר אוכל החדש והתאמתו של הצריף לאולם מופעים, תא ההסרטה הוקם על הטריבונה הניידת שאפשרה ליצור חלל אינטימי יותר לצרכי צפייה בסרטים על מסך ממוכן מעל הבמה.



ואז באה הטלוויזיה...